ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Αὐγούστου 1941 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 282

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Ν. Δ. 395. Περὶ συμπληρώσεως, τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως ἐνίων διατάξεων οἰκονομικῶν νόμων καὶ περὶ παροχῆς φορολογικῶν τινων διευκολύνσεων. 1
Ν. Δ. 396. Περὶ διαθέσεως κληρονομίας Γεωργίου Ἀθ. Βοστάνη ὑπὲρ τοῦ Βοστανείου Ἱεροῦ Νοσοκομείου Μυτιλήνης. 2
Ν. Δ. 397. Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 352 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ συστάσεως Στρατιωτικῶν Συμβουλίων καὶ καθορισμοῦ ἁρμοδιότητος τούτων». 3
Ν. Δ. 398. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Εἰδικοῦ Ταμείου Μονίμων Ὀδοστρωμάτων Ἀθηνῶν κειμένων διατάξεων. 4

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 395.

Περὶ συμπληρώσεως, τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως ἐνίων διατάξεων οἰκονομικῶν νόμων καὶ περὶ παροχῆς φορολογικῶν τινων διευκολύνσεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30 Ἀπριλίου 1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Πάντα τὰ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος βεβαιωμένα καὶ ὀφειλόμενα ἐκ πάσης αἰτίας ἔσοδα τοῦ Δημοσίου τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1940—41 καὶ προηγουμένων, καταβαλλόμενα ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1941, εἰσπράττονται ἄνευ προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζεται καὶ προκειμένου περὶ ἐσόδων τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ.

2. Εἰδικῶς, προκειμένου περὶ ὀφειλῶν ἐκ φόρων τῆς Δ' κατηγορίας (κερδῶν ἐξ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων) καὶ τοῦ συνθετικοῦ συμπληρωματικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου, ὡς καὶ προκειμένου περὶ τῶν διὰ παρακρατήσεως ἐν γένει εἰσπραττομένων φόρων, βεβαιωμένων ὡς καὶ ἐφεξῆς βεβαιουμένων, ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπαλλαγὴ παρέχεται ἐφ' ὅσον ἤθελον καταβληθῇ ἐξ ὁλοκλήρου τὰ ὀφειλόμενα ἐκ τῶν φόρων τούτων ποσὰ μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1941.

3. Ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου ἐκ πάσης αἰτίας, τυγχάνοντες δικαιοῦχοι ἀποζημιώσεως ἐξ οἱασδήποτε ἐπιτάξεως ἢ ἀγορᾶς εἰδῶν ἢ ἀπαλλοτριώσεως γενομένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ γενομένης διὰ λογαριασμὸν τούτου, δὲν ὑπόκεινται εἰς πρόσθετα τέλη καὶ τόκους ὑπερημερίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγεννήθη ἡ κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀξίωσις πληρωμῆς τῆς ἀποζημιώσεως ἐξ ἐπιτάξεως ἢ ἀγορᾶς εἰδῶν ἢ ἀπαλλοτριώσεως μέχρι τῆς εἰς αὐτοὺς καταβολῆς ταύτης, διὰ ποσὸν χρέους πρὸς τὸ Δημόσιον ἴσον πρὸς τὸ ποσὸν τῆς καταβληθησομένης αὐτοῖς ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ πρόσωπα πρὸς ἃ ἀπενεμήθη σύνταξις δυνάμει τῶν Ἀναγκαστικῶν Νόμων 2650, 2665, 2666 καὶ 2734 τοῦ 1940 (ἀνάπηροι πολέμου, ὑπάλληλοι τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς, μέλη οἰκογενειῶν θυμάτων πολέμου κλπ.) ἀπαλλάσσονται κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1941—42 φόρου καθαρῶν προσόδων Α' κατηγορίας (εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν) τοῦ ἔτους τούτου ποσοῦ δραχμῶν 2.400, περιλαμβανομένων εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ τῶν πάσης φύσεως προσθέτων.

Συνεπείᾳ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον ταύτην ἀπαλλαγῆς ὁ ἐπὶ πλέον βεβαιωθεὶς φόρος ἐκπίπτεται, ὁ τυχὸν δὲ κατάβληθεὶς τοιοῦτος ἐπιστρέφεται ἢ συμψηφίζεται εἰς ἑτέραν φορολογικὴν ὑποχρέωσιν τοῦ δικαιούχου.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 ἀπαλλαγὴ παρέχεται, ἐφ' ὅσον ὁ ἐκ φόρου οἰκοδομῶν ὑπόχρεως τυγχάνει ἄπορος, τῆς ἀπορίας τούτου βεβαιουμένης κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθησόμενα.

Ἄρθρον 3.

Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 2 πρόσωπα, ὑποκείμενα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος φορολογίας ἐπιτηδεύματος εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατατάξεως ἢ εἰς φόρον μικροεπιτηδευματίου, ἀπαλλάσσονται, ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις, κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1941—42 ποσοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος τοῦ ἔτους τούτου δραχμῶν 2.400, περιλαμβανομένων εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ τῶν πάσης φύσεως προσθέτων.

Ἄρθρον 4.

Οἱ ὑποστάντες ζημίαν ἐκ βομβαρδισμοῦ ἢ ἑτέρου πολεμικοῦ γεγονότος δικαιοῦνται, ὅπως αἰτήσωνται τὴν μερικὴν ἢ ὁλικὴν ἀπαλλαγήν των ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ ἀναλυτικοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων πασῶν τῶν κατηγοριῶν ὡς καὶ τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1940-41 καὶ 1941-42, τοῦ ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ προκύπτοντος ἐκ τοῦ καταστραφέντος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀκινήτου αὐτῶν ἢ τοῦ κέρδους τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῆς ὑποστάσης ζημίαν ἐμπορικῆς

βιομηχανικῆς κλπ ἐπιχειρήσεως ἢ βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, ὡς καὶ τοῦ εἰσοδήματος ἐκ τοῦ ἐλευθερίου ἐπαγγέλματος αὐτῶν.

Πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς φορολογητέας συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν φορολογουμένων, τῶν διὰ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου ἀπαλλασσομένων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς καταβολῆς τοῦ ἀναλυτικοῦ φόρου, τῶν αὐτῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1940—1941 καὶ 1941—42 δὲν συνυπολογίζεται ἡ πρόσοδος ἡ ἀναλογοῦσα εἰς τὸν ἀναλυτικὸν φόρον, ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ ὁποίου οὗτοι ἀπηλλάγησαν.

Ἄρθρον 5.

1. Διὰ τὴν παροχὴν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπαλλαγῆς δέον νὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου αἴτησις πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 39 του Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων Ἐκδικαστικὴν Ἐπιτροπὴν Ἐνστάσεων τὴν ἐδρεύουσαν εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας κεῖται τὸ καταστραφὲν ἀκίνητον, ἡ ἐμπορικὴ ἐπιχείρησις κλπ.

Ἡ αἴτησις ἐγχειρίζεται ἐπὶ ἀποδείξει πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ὅστις ἐνεργεῖ καὶ τὴν ἐπαλήθευσιν αὐτῆς, ἐκδικάζεται δὲ ὑπὸ τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνστάσεων, ἀκολουθουμένης κατ' ἀναλογίαν τῆς ὑπὸ τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων διαγραφομένης διαδικασίας.

2. Ἡ Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐνστάσεων λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὴν προσγενομένην ζημίαν εἰς τὸ ἀκίνητον ἢ τὴν ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν κλπ. τοῦ αἰτοῦντος ὡς καὶ τὴν ἐκ ταύτης ἐπελθοῦσαν μείωσιν τοῦ εἰσοδήματος αὐτοῦ ἀποφαίνεται κατ' ἐλευθέραν κρίσιν καὶ καθορίζει τὸ ποσὸν τοῦ ἀναλυτικοῦ φόρου, οὗτινος δέον ν' ἀπαλλαγῇ ὁ φορολογούμενος, δυναμένη νὰ ἀπορρίψῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν αἴτησιν ἀπαλλαγῆς, ἐὰν ἤθελε πεισθῇ ὅτι ἐξ ἑτέρων εὐνοϊκῶν οἰκονομικῶν περιστατικῶν συντρεξάντων ὑπὲρ τοῦ αἰτοῦντος φορολογουμένου καὶ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς δυναμικότητος αὐτοῦ δὲν δικαιολογεῖται ἡ αἰτουμένη ἀπαλλαγή.

3. Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνστάσεων εἰς οὐδὲν ταχτικὸν ἔνδικον μέσον ὑπόκειται. Ἐπιτρέπεται ὅμως ἀναθεώρησις τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὑπὸ τῆς αὐτῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνστάσεων μετ' αἴτησιν τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ὑποβαλλομένην ἐντὸς προθεσμίας εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ ἐκδικαζομένην κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν.

4. Προκειμένου περὶ ἀποφάσεων, δι' ὧν ἀναγνωρίζεται ἀπαλλαγὴ ἀπὸ ποσοῦ φόρου ἀνωτέρου τῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμῶν, ἡ ἐκτέλεσις τούτων γίνεται μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρεχομένην μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Νόμου 5940 Ἐπιτροπῆς, τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δυναμένου νὰ μειώσῃ τὸ διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνστάσεων καθορισθὲν ποσόν.

5. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνστάσεων ἢ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐνεργεῖται ἔκπτωσις τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀναλυτικοῦ φόρου, δι' ὃ παρεσχέθη ἡ ἀπαλλαγή, καὶ ἀνάλογος τροποποίησις τῆς τυχὸν ἐν τῷ συνθετικῷ φόρῳ ἐγγραφῆς τοῦ φορολογουμένου.

6. Τὰ τυχὸν καταβληθέντα μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ποσὰ ἀναλυτικοῦ καὶ συνθετικοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων καὶ φόρου ἐπιτηδεύματος τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1940—41 καὶ 1941—42 δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἄρθρον 6.

1. Τὰ εἰσοδήματα ἐξ οἰκοδομῶν κειμένων ἐντὸς τῆς πόλεως Λαρίσης ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου καθαρᾶς προσόδου Α' Κατηγορίας (εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν), ὡς καὶ τοῦ συνθετικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου καὶ τῶν παρομαρτούντων προσθέτων φόρων, τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1940—41 καὶ 1941—42.

Συνεπείᾳ τῆς διὰ τῆς παρούσης παραγράφου παρεχομένης ἀπαλλαγῆς ὁ βεβαιωθεὶς φόρος ἐκπίπτεται, ὁ τυχὸν ὅμως καταβληθεὶς δὲν ἐπιστρέφεται.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθήσονται εἰδικώτερον τὰ ὅρια τῆς πόλεως Λαρίσης διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προκειμένης ἀπαλλαγῆς καὶ ἐν γένει τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐξαιρετικῶς, προκειμένου περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1941—42, οἱ ὑποκείμενοι εἰς τὸν φόρον καθαρῶν προσόδων Α'. Κατηγορίας (εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν) κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ οἰκείου Κώδικος δικαιοῦνται, ὅπως μὴ φορολογηθῶσι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο διὰ τὰ κτηθέντα μὲν εἰσοδήματά των κατὰ τὸ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1940 ἕως 31 Μαρτίου 1941 χρονικὸν διάστημα, μὴ πραγματοποιηθέντα ὅμως λόγῳ τῆς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 82)1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ρυθμίσεως μισθώσεων καταστημάτων καὶ γραφείων» παρασχεθείσης διευκολύνσεως καταβολῆς τῶν μισθωμάτων τούτων. Πρὸς τοῦτο οἱ ἀνωτέρω φορολογούμενοι ὀφείλουσιν, ὅπως ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐπιδώσωσιν εἰς τὸν ἁρμόδιον οἰκονομικὸν Ἔφορον δήλωσιν περὶ τῶν ἀνωτέρω μισθωμάτων, ἀναφέροντες ἐν αὐτῇ εἰδικώτερον τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ ἐπάγγελμα τοῦ καθυστεροῦντος ταῦτα μισθωτοῦ, τὸ ποσὸν τῶν καθυστερουμένων μισθωμάτων καὶ τὸ χρονικὸν διάστημα, εἰς ὃ ἀφορῶσι ταῦτα.

2. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 εἰσοδήματα, ἀδιαφόρως τῆς πραγματοποιήσεως ἢ μὴ αὐτῶν, ὑπαχθήσονται εἰς φόρον κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1942—43 ὁμοῦ μετὰ τῶν εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν τῶν κτηθέντων κατὰ τὸ 1 Ἀπριλίου 1941 ἕως 31 Μαρτίου 1942 χρονικὸν διάστημα.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 8.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης περιόδου τῆς περιπτώσεως β' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προστίθεται ἡ ἀκόλουθος διάταξις :

«Ἐξαιρετικῶς ἐκπίπτονται καὶ οἱ τόκοι ἐνυποθήκου δανείου συναφθέντος οὐχὶ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου κλπ. τοῦ ἀκινήτου ἀλλὰ ὑπὸ συζύγου προσέτι δὲ ὑπὸ ἀνιόντων ἢ κατιόντων αὐτοῦ α' βαθμοῦ, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς καταβολῆς τῶν τόκων βαρύνεται ἀποδεδειγμένως ὁ παρασχὼν τὴν ἐμπράγματον ἀσφάλειαν ἰδιοκτήτης κλπ.

Ἡ ἔκπτωσις τῶν τοιούτων τόκων ἐνεργεῖται μετὰ τὴν ἐξόφλησιν αὐτῶν, τροποποιουμένων ἀναλόγως τῶν σχετικῶν ἐγγραφῶν ἐν τοῖς φορολογικοῖς καταλόγοις. Περὶ τῆς τοιαύτης τροποποιήσεως τῶν ἐγγραφῶν ἀποφαίνεται, ἀκολουθουμένης τῆς ἐνώπιον αὐτῆς διαδικασίας, ἡ ἁρμοδία Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐνστάσεων, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἰδιοκτήτου κλπ.

τοῦ ἀκινήτου, ὑποβαλλομένη ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν τόκων, ἰσχύει δὲ ἡ τροποποίησις αὕτη μόνον διὰ τὸ ἔτος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ ἡ ἔκπτωσις τῶν τόκων».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐξοφλήσεως τόκων λαβούσης χώραν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, τῆς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως περὶ ἐκπτώσεως τῶν τόκων παρατεινομένης ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων εἶναι ὅτι εἰς τὰ γενικὰ ἔξοδα τὰ ἐκπιπτόμενα ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῆς ἐπιχειρήσεως περιλαμβάνονται μόνον τὰ εἰς τοὺς ἀποχωροῦντας μισθωτοὺς ἢ εἰς τὰ νομίμως συνεστημένα ταμεῖα συντάξεως κλπ. αὐτῶν καταβαλλόμενα ποσὰ πρὸς ἐκπλήρωσιν νομίμου ἢ συμβατικῆς ὑποχρεώσεως τῆς ἐπιχειρήσεως οὐχὶ δὲ καὶ τὰ ἄνευ τοιαύτης ὑποχρεώσεως ἢ τὰ καθ' ὑπέρβασιν ταύτης καταβαλλόμενα ποσά.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ νόμου 660)1937 «περὶ φόρου κύκλου ἐργασιῶν» προθεσμία πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεως καὶ καταβολὴν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν Τραπεζῶν, προκειμένου περὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν μηνῶν Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου, Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου 1940 καὶ Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου 1941, παρατείνεται μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1941.

Αἱ τυχὸν καταβληθεῖσαι προσαυξήσεις δὲν ἐπιστρέφονται.

2. Ἐν περιπτώσει παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁριζομένης προθεσμίας καταλογίζονται αἱ προσαυξήσεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 660)1937 «περὶ φόρου κύκλου ἐργασιῶν», τοῦ ἐκπροθέσμου λογιζομένου ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ μηνός, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔδει νὰ ἐπιδοθῇ κατὰ τὸν Ἀναγκαστικὸν Νόμον 660)1937 ἡ δήλωσις.

Ἄρθρον 11.

1. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Α. 37030 τῆς 9 Σεπτεμβρίου 1940 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ἧς ἐνεκρίθη ἡ εἰς ἓξ μηνιαίας δόσεις καταβολὴ τοῦ κατὰ τὸν Ἀναγκαστικὸν Νόμον 1324)1939 «περὶ προστασίας Σηροτροφικῆς παραγωγῆς» φόρου ἐπὶ τῶν πωλήσεων «ραιγιὸν» τῶν μηνῶν Ἰουλίου, Αὐγούστου, Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου 1940, καὶ παρέχεται τὸ δικαίωμα τῆς καταβολῆς τῆς καθυστερουμένης δόσεως τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1941 μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1941 ἄνευ προσαυξήσεως, προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

2. Κυροῦνται αἱ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρασχεθεῖσαι ἀπαλλαγαὶ ὑπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰδῶν τοῦ Σωματείου «Ἡ φανέλλα τοῦ Στρατιώτου».

3. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Σ.19010 τῆς 16 Δεκεμβρίου 1940 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ἧς παρετάθη ὁ χρόνος τῆς συμβατικῆς ἀπαλλαγῆς τῆς Ἀνωνύμου Γεωργικῆς Ἑταιρείας «ΛΕΣΙΝΙ», διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν δύο μηχανικῶν ἐκσκαφέων.

4. Κυροῦνται αἱ ὑπ' ἀριθ. Κ.3150 καὶ Α.3609 τῆς 20 Φεβρουαρίου 1941 διαταγαὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ὧν παρεσχέθησαν διευκολύνσεις διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων εἰς τινας βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις τῶν πληγειτῶν ἐκ τοῦ πολέμου περιφερειῶν.

Ἄρθρον 12.

1. Προκειμένου περὶ τῶν τριμηνιῶν τρίτης καὶ τετάρτης τοῦ ἔτους 1941 καὶ τῆς πρώτης τριμηνίας τοῦ ἔτους 1942, ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παράγρ. 1 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2075) 1939, πρὸς φορολογίαν τῶν ἐκτάκτων κερδῶν τῶν παντὸς εἴδους μηχανοκινήτων φορτηγῶν πλοίων ἡμεδαπῆς ἰθαγενείας ἐπιβαλλόμενος ἔκτακτος προσωρινὸς φόρος ὁρίζεται κατὰ πλοῖον δι' ἑκάστην τριμηνίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κόρων τῆς ὁλικῆς χωρητικότητος αὐτῶν κατὰ τὴν ἀκόλουθον κλίμακα :

α') Διὰ τοὺς πρώτους 1000 κόρους εἰς δραχμὰς εἴκοσι πέντε (25) κατὰ κόρον.

Διὰ τοὺς ἑπομένους κόρους :

β') ἀπὸ 1001 ἕως 2000 εἰς δραχμὰς πεντήκοντα (50) κατὰ κόρον.

γ') ἀπὸ 2001 ἕως 3000 εἰς δραχμὰς ἑβδομήκοντα πέντε (75) κατὰ κόρον.

δ') ἀπὸ 3001 ἕως 4000 εἰς δραχμὰς ἑκατὸν (100) κατὰ κόρον.

ε') ἀπὸ 4001 ἕως 5000 εἰς δραχμὰς ἑκατὸν εἴκοσι πέντε (125) κατὰ κόρον.

στ') ἀπὸ 5001 ἕως 6000 εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα (150) κατὰ κόρον καὶ

ζ') ἀπὸ 6001 καὶ ἄνω εἰς δραχμὰς ἑκατὸν ἑβδομήκοντα πέντε (175) κατὰ κόρον.

Ὁ οὕτω ὁριζόμενος φόρος καταβάλλεται τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον ἑκάστης τριμηνίας εἰς δραχμὰς πρὸς τὸ Ταμεῖον τῶν Γενικῶν Ἐσόδων, ὅπερ ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιῇ αὐθημερὸν τὸν ἐν Ἀθήναις Οἰκονομικὸν Ἔφορον Φορολογίας Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

2. Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν οἱ ὀφειλέται ἐκτάκτου προσωρινοῦ φόρου ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν φορτηγῶν πλοίων τῶν ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1941 καὶ ἐφεξῆς τριμηνιῶν, οἱ ἀποδεδειγμένως εὑρεθέντες εἰς ἀδυναμίαν καταβολῆς τοῦ φόρου τούτου λόγῳ τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως, ἀπαλλάσσονται ἐπὶ τῇ καταβολῇ τούτου τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2075)1939 ἐπιβληθεισῶν προσαυξήσεων τοῦ φόρου λόγῳ μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 13.

1. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1941—42 τῶν ἰδιοκτητῶν φορτηγῶν πλοίων, ἐφ' ὧν ἐπιβάλλεται ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2075)1939 ἔκτακτος προσωρινὸς φόρος, λαμβάνεται τεκμαρτὴ καθαρὰ πρόσοδος ἐκ τῶν πλοίων τούτων ἴση πρὸς τὸ ἐπταπλάσιον τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου βαρύνοντος ἕκαστον πλοιοκτήτην φόρου τῶν τριμηνιῶν τῶν ἐμπιπτουσῶν εἰς τὸ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1940 ἕως 31 Μαρτίου 1941 χρονικὸν διάστημα, δὲν ἐφαρμόζεται δὲ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Κώδικος φορολογίας ἐπιτηδεύματος.

2. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Κώδικος φορολογίας ἐπιτηδεύματος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 φορολογουμένων ἰδιοκτητῶν φορτηγῶν πλοίων.

Ἄρθρον 14.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2645)1940 ἀπαλλαγὴ τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων Κατηγοριῶν Α' (εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν) καὶ Β' (εἰσοδημάτων ἐξ ἐκμισθουμένων γαιῶν) παρέχεται μέχρι ποσοῦ φόρου ἑκατέρας τῶν Κατηγοριῶν τούτων δραχμῶν 2.400 ἐν συνόλῳ, περιλαμβανομένων εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ τῶν πάσης φύσεως προσθέτων.

2. Ὁ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ 1 ἀναφερομένης διατάξεως τυχὸν ἐκπεσθεὶς ἐπὶ τλέον τῶν δραχμῶν 2.400 φόρος καθαρῶν προσόδων Κατηγοριῶν Α' καὶ Β' τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1940—41 ἀναζητεῖται βεβαιούμενος ἐκ νέου εἰς βάρος τῶν ὑποχρέων εἰς καταβολὴν αὐτοῦ.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2645)1940 ὡς καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 ἕως καὶ 7, 9 καὶ 10 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2871)1941, ἀφορῶσαι τὴν παροχὴν φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ μειώσεων πρὸς τοὺς κληθέντας εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, καταργοῦνται, τῶν ἀπαλλαγῶν τούτων μὴ ἐφαρμοζομένων ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1941—42 καὶ ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 15.

Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Π.7439)1941 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ βεβαιώσεως ὑπὸ τὰ αὐτὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν διὰ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2286)1940 ἐπιβληθέντων προσθέτων ποσοστῶν φόρου καθαρῶν προσόδων κλπ.

Ἄρθρον 16.

Ἡ παράτασις τῶν πρὸς δήλωσιν προθεσμιῶν συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων δὲν ἀπαλλάσσει τοὺς ὑποχρέους τῆς καταβολῆς τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων ὀφειλομένων τόκων ὑπερημερίας.

Ἄρθρον 17.

1. Ἡ παρασχεθεῖσα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2610)1940 «περὶ ἀναστολῆς παραγραφῶν, προθεσμιῶν καὶ δικαστικῶν πράξεων» καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντων Διαταγμάτων, ὡς καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 24 τῆς 10)12 Μαΐου 1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος καὶ τῶν κανονιστικῶν τούτου Διαταγμάτων, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὑπηρετήσαντας εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπιστράτευσιν, ἀναστολὴ παραγραφῶν καὶ προθεσμιῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν φορολογικῶν ἐν γένει νόμων, τῶν νόμων περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, τῶν τελωνειακῶν καὶ δημοσιονομικῶν ἐν γένει νόμων, ὡς καὶ τῶν ἀναγομένων εἰς τὰς σχετικὰς πρὸς τοὺς ἄνω νόμους διαδικασίας καὶ τῶν ἀναφερομένων ἐν ταῖς διατάξεσι περὶ φορολογικῶν ἐν γένει δικαστηρίων καὶ ἐπιτροπῶν καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐκδικάζει φορολογικὰς ὑποθέσεις, ἰσχύει μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1941, ἀδιαφόρως ἂν πρόκειται περὶ ἐννόμων σχέσεων γεννηθεισῶν πρὸ τῆς 15 Νοεμβρίου 1940 ἢ μετ' αὐτήν.

Μέχρι τῆς αὐτῆς χρονολογίας λογίζεται ἀναστελλομένη ἀντιστοίχως καὶ πᾶσα ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω νόμων ὁριζομένη παραγραφὴ ἢ προθεσμία ἐνασκήσεως δικαιωμάτων ἐν γένει τοῦ δημοσίου.

2. Ἡ συνέχισις τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προθεσμιῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 24 Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 18.

Ἐνστάσεις καὶ ἐφέσεις τῆς ἀμέσου φορολογίας ἐν γένει ὡς καὶ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως τῆς φορολογίας ἐπιτηδεύματος συζητηθεῖσαι μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἀπορριφθεῖσαι ἢ ἀπορριφθησόμεναι ὑπὸ τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐνστάσεων, τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφέσεων τοῦ Νόμου 5116, τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν ἀναθεωρήσεως τῆς φορολογίας ἐπιτηδεύματος ὡς καὶ τῶν Εἰδικῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2094)1940 τύποις, λόγῳ μὴ καταβολῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῦ φόρου ἢ παραβόλου, εἰσάγονται πρὸς συζήτησιν ἐπὶ τῆς οὐσίας τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς διμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐπὶ τῇ προηγουμένῃ καταβολῇ τοῦ νομίμου παραβόλου ἢ φόρου, τοῦ παραβόλου διπλασιαζομένου διὰ τὴν εἰδικὴν ταύτην περίπτωσιν.

Ἄρθρον 19.

Τὸ ἄρθρον 72 τοῦ Νόμου «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Τὰ δικαιώματα τῶν κατασχετῶν, ὡς καθορίζονται ἐν ἄρθρῳ 70 τοῦ παρόντος, τὰ τυχὸν γενόμενα ὑπὸ τούτων καὶ τῶν μαρτύρων ὁδοιπορικὰ ἔξοδα ὡς καὶ τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς τῶν κατασχεθέντων, ἐκκαθαριζόμενα καὶ προσδιοριζόμενα κατὰ τὴν διαγραφομένην ἐν παραγράφοις 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 71 τοῦ παρόντος διαδικασίαν, προκαταβάλλονται τοῖς δικαιούχοις ὑπὸ τοῦ Δημοσίου βάσει ἀποδείξεων τούτων μετὰ τὸ πέρας τῆς κατασχέσεως καὶ ἀνεξαρτήτως ἐὰν μέλλῃ νὰ συνταχθῇ πίναξ κατατάξεως.

2. Κατὰ τὴν αὐτήν, ὡς ἀνωτέρω, διαδικασίαν προκαταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀνὰ τρίμηνον καὶ τὰ τυχὸν γενόμενα ἔξοδα διατηρήσεως τῶν κατασχεθέντων.

3. Τὰ ἐν ταῖς προηγουμέναις καραγράφοις 1 καὶ 2 προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἔξοδα διοικητικῆς ἐκτελέσεως βεβαιοῦνται ὡς δημόσιον ἔσοδον εἰς τὰ ἁρμόδια Ταμεῖα καὶ εἰσπράττονται εἰς βάρος τῶν οἰκείων ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου.

4. Ἐν περιπτώσει ἀκυρώσεως κατασχέσεως ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων, συνεπείᾳ πράξεως ἢ παραλείψεως τοῦ ἐνεργήσαντος ταύτην κατασχετοῦ, τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπὸ τοῦ Δημοσίου προκαταβληθέντα αὐτῷ δικαιώματα καταλογίζονται εἰς βάρος τούτου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Διευθυντοῦ Ταμείου καί, βεβαιουμενα ὡς δημόσιον ἔσοδον, εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων».

Ἄρθρον 20.

1. Δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐν τῇ διοικητικῇ ἐκτελέσει αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 955 τῆς Πολ. Δικονομίας, ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1139)1938 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν Πολιτικῆς Δικονομίας» ὡς καὶ ἡ διὰ τοῦ ἰδίου ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 1139)1938 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου προστεθεῖσα διάταξις εἰς τὸ ἄρθρον 984 τῆς Πολ. Δικονομίας.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 61 καὶ 65 τοῦ Νόμου «περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων», ὡς αὗται συνεπληρώθησαν διὰ μεταγενεστέρων Νόμων, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων δυνάμει εἰδικῶν διατάξεων διὰ τῶν Δημοσίων Ταμείων ἐσόδων τῶν τρίτων γενικῶς, καταργουμένης πάσης ἄλλης ἀντιθέτου διατάξεως.

Ἄρθρον 21.

Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 4694 «περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐκχωρήσεως καὶ κατασχέσεως τῶν ἡμερομισθίων ἐργατῶν κλπ. καὶ τῶν μισθῶν τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων κλπ.» προστίθενται νέαι παράγραφοι ἔχουσαι οὕτω:

«Ὁμοίως ἐπιτρέπεται κατάσχεσις μέχρι τοῦ 1)4 τῶν μισθῶν καὶ πάσης ἐν γένει ἀντιμισθίας ὡς καὶ τῶν συντάξεων τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων διὰ χρέη αὐτῶν πρὸς τὸ Δημόσιον

Ἐπὶ συρροῆς κατασχέσεων, τὸ σύνολον αὐτῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 2)5 τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ παροχῶν, προτιμωμένης τῆς ἕνεκα διατροφῆς τῶν κατὰ νόμον δικαιουμένων ἀνεξαρτήτως χρόνου κοινοποιήσεως τῆς κατασχέσεως ἢ ἀναγγελίας τῆς ἐκχωρήσεως. Αἱ λοιπαὶ κατασχέσεις ἢ ἐκχωρήσεις ἐκτελοῦνται κατὰ σειρὰν κοινοποιήσεως ἢ ἀναγγελίας εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον.

Τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπιτρεπόμενα ὅρια ἐκχωρήσεως καὶ κατασχέσεως ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῶν ἐν γένει παροχῶν τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων».

Ἄρθρον 22.

1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1517)1938, ὡς καὶ ἡ τρίτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 4953 τοῦ 1931.

2. Εἰς τοὺς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1517)1938 καὶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διορισθέντας ὑπαλλήλους εἰς θέσεις τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν χορηγοῦνται ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1941 αἱ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις παρεχόμεναι εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν περιφερειακῶν τούτων ὑπηρεσιῶν πρόσθετοι ἀπολαυαὶ ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «δικαιώματα ἐκτελέσεως τελωνειακῶν ἐργασιῶν ἢ ὑπερωρίαι, δικαιώματα ἐγγραφῆς καλλιεργητικῶν καὶ πλασματικῶν δανείων κλπ. ἢ ποσοστὰ ἐπὶ τῶν βεβαιουμένων ἢ καὶ εἰσπραττομένων ἐσόδων ὑπὲρ τρίτων».

Ἄρθρον 23.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 160 τῆς 11)18 Ἰουνίου 1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος δὲν ἐφαρμόζονται :

α') Ἐπὶ τῶν παρεχομένων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις εἰς τοὺς Οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους ἀποζημιώσεων καὶ ἐξόδων κινήσεως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐκτὸς τῶν γραφείων των ἐργασιῶν σχετικῶν πρὸς τὸν ἔλεγχον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων περὶ ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἐν γένει τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν μονοπωλίων, ὡς καὶ ἐργασιῶν σχετικῶν πρὸς τὰς διὰ τὴν ἐν γένει βεβαίωσιν τῶν φόρων κλπ. τούτων διαδικασίας.

β') Ἐπὶ τῶν καθοριζομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων φορολογικῶν νόμων ἀμοιβῶν τῶν μελῶν καὶ τῶν γραμματέων τῶν φορολογικῶν ἐν γένει Ἐπιτροπῶν καὶ Δικαστηρίων καὶ τῶν παριστα-μένων ἐνώπιον τούτων ἀντιπροσώπων τοῦ Δημοσίου.

γ') Ἐπὶ τῶν παρεχομένων ἀποζημιώσεων εἰς τοὺς ὑπὸ τῶν αὐτῶν Ἐπιτροπῶν καὶ Δικαστηρίων ὁριζομένους πραγματογνώμονας ἐπὶ φορολογικῶν ὑποθέσεων ἢ τοὺς κατ' ἐφαρμογὴν τῶν νόμων περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων διοριζομένους πραγματογνώμονας.

δ') Ἐπὶ τῶν ἐξόδων κινήσεως καὶ ἀποζημιώσεων τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν διαχείρισιν δημοσίων κτημάτων καὶ ἐθνικῶν κληροδοτημάτων καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων νόμων, ὡς καὶ εἰς ἄλλας προσθέτους ἢ καθ' ὑπερωρίαν ὑπηρεσίας τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν Διευθύνσεων Δημοσίων Κτημάτων, Ἐθνικῶν Κληροδοτημάτων καὶ Ἀπαλλοτριώσεων.

ε') Ἐπὶ τῶν ἐξόδων κινήσεως καὶ ἀμοιβῶν τῶν παρεχομένων εἰς τὸ προσωπικὸν ἐν γένει τὸ ἀσχολούμενον εἰς τὴν διενέργειαν προμηθειῶν κλπ. πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς κατὰ τὰς περὶ τῶν προμηθειῶν τούτων σχετικὰς διατάξεις.

στ') Ἐπὶ τῆς καταβαλλομένης κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2650)1940 ἀποζημιώσεως, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν εἰς τὰ παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ συνεργεῖα ἐργαζομένων πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν πρὸς κατάρτισιν τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τῶν γενικῶν ἰσολογισμῶν τοῦ Κράτους καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ταχείας συνταξιοδοτήσεως τῶν ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου, καὶ

ζ') Ἐπὶ τῆς καθοριζομένης ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀποζημιώσεως τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν ἐποπτείαν τῆς ἐκτυπώσεως καὶ τὴν κυκλοφορίαν ἐν γένει τῶν κερματικῶν γραμματίων ὡς καὶ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν φθειρομένων τοιούτων.

Αἱ ὡς ἄνω ἀποζημιώσεις, ἀμοιβαὶ καὶ ἔξοδα κινήσεως διέπονται ὑπὸ τῶν προϊσχυουσῶν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 160 Νομοθετικοῦ Διατάγματος σχετικῶν διατάξεων ἢ τῶν τυχὸν ἐκδοθησομένων ἄλλων εἰδικῶν διατάξεων.

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, συντακτικοῦ χαρακτῆρος καὶ περιεχομένου, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 160 τῆς 11)18 Ἰουνίου 1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 24.

1. Ἡ παρεχομένη πρὸς τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους μηνιαία ἐπιχορήγησις ἄνευ λογοδοσίας διὰ γραφικὴν ὕλην καὶ φωτισμόν, ὡς καὶ δι' ἔξοδα καθαριότητος ἐν γένει, καθορίζεται ἐφεξῆς καθ' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καταβάλλεται δὲ εἰς τούτους δι' ἀτομικῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνός.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος 1941—42 ἡ ὡς ἄνω μηνιαία ἐπιχορήγησις καθορίζεται καὶ καταβάλλεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου διὰ τὸν ὑπόλοιπον τοῦ ἔτους τούτου χρόνον.

2. Ἐφ' ὅσον ὁ φωτισμὸς τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν ἐνεργεῖται δι' ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ἡ δαπάνη καταναλώσεως τούτου βαρύνει τὸ Δημόσιον, καταβάλλεται δὲ εἰς τοὺς δικαιούχους διὰ τακτικῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας. Πρὸς τοῦτο ἐγγράφεται ἐτησίως εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἡ ἀναγκαία πίστωσις.

3. Ἡ παρεχομένη πρὸς τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους ἐπιχορήγησις ἄνευ λογοδοσίας δι' ἔξοδα θερμάνσεως τῶν ἐφοριακῶν καταστημάτων κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδιδομένης κατὰ

μῆνα Σεπτέμβριον ἑκάστου ἔτους. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθορίζονται οἱ μῆνες τῆς χειμερινῆς περιόδου δι' ἑκάστην Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν.

Ἡ ἐπιχορήγησις αὕτη καταβάλλεται πρὸς τοὺς δικαιούχους δι' ἀτομικῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων εἰς τὴν Ἀρχὴν ἑκάστου μηνός, δύναται ὅμως, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ καταβάλληται καὶ ἐκ τῶν προτέρων συνολικῶς πρὸς προμήθειαν τῆς ἀναγκαιούσης δι' ὁλόκληρον τὴν χειμερινὴν περίοδον καυσίμου ὕλης.

4. Εἰς ἃς πόλεις εὑρεύουσι πλείονες τῆς μιᾶς Οἰκονομικαὶ Ἐφορίαι ἐπιτρέπεται ὅπως, ἀντὶ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐπιχορηγήσεως, παρέχηται ἑκάστοτε ἀνάλογος πίστωσις διὰ τὴν προμήθειαν τῆς ἀναγκαιούσης πρὸς θέρμανσιν τῶν καταστημάτων τούτων καυσίμου ὕλης, ἐνεργουμένην συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις περὶ προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου.

5. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1941—42 τὰ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 19 καὶ 20 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 667)1937, τῶν ἄρθρων 46 καὶ 47 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων καὶ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Κώδικος φορολογίας ἐπιτηδεύματος προβλεπόμενα ποσὰ δι' ἔξοδα κινήσεως, δικαιώματα ἐπιδόσεως, ἀποζημιώσεως κλπ. ἐπιτρέπεται ὅπως μεταβληθῶσι, καθοριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης.

Ἄρθρον 25.

Δύναται δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ αὐξάνηται δι' ὡρισμένην χρονικὴν περίοδον καὶ εἰς εἰδικὰς μόνον περιπτώσεις τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 48 παράγραφος 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1915)39 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δημοσίων ταμείων» πάγιον ἐπίδομα ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν ἐπιμελητῶν εἰσπράξεων μέχρι δραχ. 1300 μηναίως.

Ἄρθρον 26.

Ἀναστέλλεται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1942 ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3, τῶν παραγράφων 3—5 τοῦ ἄρθρου 25 καὶ τῶν ἄρθρων 26 καὶ 27 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1915)1938 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ Ὀργανισμοῦ τῶν Δημοσίων Ταμείων».

Ἄρθρον 27.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. 1641)1919 εἶναι ὅτι, εἰς ἃς περιπτώσεις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου ἀναβάλλεται ἡ φορολογία, ὁ φόρος καὶ τὰ τέλη κληρονομίας ἢ κληροδοσίας ὡς πρὸς τὸν δι' ὃν ἀναβάλλεται ἡ φορολογία ὑπολογίζονται ἐπὶ τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς λήξεως τῆς ἀναβολῆς τῆς φορολογίας ἀξίας τῶν περιουσιακῶν ἀντικειμένων τῆς κληρονομίας ἢ κληροδοσίας καὶ οὐχὶ τῆς τοιαύτης τοῦ χρόνου τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομουμένου.

2. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 5420)1932 εἶναι ὅτι, εἰς ἃς περιπτώσεις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου ἤθελεν ἀναβληθῇ ἡ φορολογία, ὁ φόρος καὶ τὰ τέλη τῆς κληρονομίας ἢ κληροδοσίας ὡς πρὸς τὸν δι' ὃν ἀναβάλλεται ἡ φορολογία ὑπολογίζονται ἐπὶ τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς λήξεως τῆς ἀναβολῆς τῆς φορολογίας ἀξίας τῶν περιουσιακῶν ἀντικειμένων τῆς κληρονομίας ἢ κληροδοσίας καὶ οὐχὶ τῆς τοιαύτης τοῦ χρόνου τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομουμένου.

Ἄρθρον 28.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος, ἐξαιρέσει τῶν διατάξεων δι' ἃς ἄλλως ὥρισται ἐν αὐτῷ, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τούτου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Αὐγούστου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Π. ΔΕΜΕΣΤΙΧΑΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, ΠΑ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Χ. ΚΑΤΣΙΜΗΤΡΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, ΙΑΣ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Αὐγούστου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 396.

Περὶ διαθέσεως κληρονομίας Γεωργίου Ἀθ. Βοστάνη ὑπὲρ τοῦ Βοστανείου Ἱεροῦ Νοσοκομείου Μυτιλήνης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Ν. Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ἡ μεταξὺ τοῦ Βοστανείου Ἱεροῦ Νοσοκομείου Μυτιλήνης καὶ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης τοῦ Γεωργίου Ἀθαν. Βοστάνη ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ἐριφύλης χήρας Γεωργίου Βοστάνη ἀφ' ἑτέρου συμβιβασμὸς ὁ γενόμενος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5734 τῆς 9 Ἰουλίου 1941 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Μυτιλήνης Ἀναστασίου Παπανικόλα.

Ἄρθρον 2.

Ἡ διὰ τῆς ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1929 ἰδιογράφου διαθήκης τοῦ Γεωργίου Βοστάνη καταλειφθεῖσα εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον Μυτιλήνης περιουσία, ἐκκαθαριζομένη ὑπὸ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης διατίθεται ἀφαιρουμένων τῶν εἰς τὴν χήραν τοῦ διαθέτου περιερχομένων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 συμβιβασμοῦ περιουσιακῶν στοιχείων ὑπὲρ τοῦ μετὰ τὴν σύνταξιν τῆς διαθήκης ἱδρυθέντος ἐν Μυτιλήνῃ Βοστανείου Ἱεροῦ Νοσοκομείου, ὡς καταστάντος ἀπολύτως ἀπραγματοποιήτου τοῦ ὑπὸ τοῦ διαθέτου ὁρισθέντος σκοποῦ τῆς ἀνεγέρσεως ἀγαθοεργοῦ καταστήματος ἐν Μυτιλήνῃ, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τῆς μετὰ τὴν σύνταξιν τῆς διαθήκης ἱδρύσεως ἐν ζωῇ τοῦ διαθέτου ἀγαθοεργοῦ καταστήματος φέροντος τὸ ὄνομα τοῦ διαθέτου (τοῦ Βοστανείου Ἱεροῦ Νοσοκομείου) καὶ ἀφ' ἑτέρου

διὰ τῆς λειτουργίας ἤδη ἐν Μυτιλήνῃ ἀγαθοεργῶν καταστημάτων ἐξυπηρετούντων ἐπαρκῶς τὰς ἀνάγκας τῆς νήσου.

Ἄρθρον 3.

1. Τὰ ἔσοδα τῆς ὑπὲρ τοῦ Βοστανείου Ἱεροῦ Νοσοκομείου διατιθεμένης περιουσίας ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ Γεωργίου Βοστάνη, διατηρουμένης ἀναπαλλοτριώτου, διατίθενται ἐξαιρέσει τῶν ἐσόδων ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 4 περιουσιακῶν στοιχείων, διὰ τὴν συντήρησιν καὶ λειτουργίαν ἐν γένει τοῦ ἀνωτέρω Νοσοκομείου κατὰ τὸν προορισμόν του.

2. Ἐπιτρέπεται ἐν τούτοις τῇ προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Νοσοκομείου ἡ ἐπένδυσις τῶν περιουσιακῶν τούτων στοιχείων εἰς ἕτερα τοιαῦτα ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὅρον τοῦ ἀναπαλλοτριώτου ἐὰν ἤθελε καταστῇ ἐκδήλως ἀσύμφορος ἡ διατήρησις αὐτῶν τηρουμένων τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Νόμου 2039)1939 «περὶ τροποποιήσεως συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ διοικήσεως τῶν εἰς τὸ Κράτος καὶ ὑπὲρ κοινωφελῶν σκοπῶν καταλειπομένων κληρονομιῶν κληροδοσιῶν καὶ δωρεῶν, ὁριζομένων διατυπώσεων.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐκ τῆς περιερχομένης εἰς τὸ Βοστάνειον Ἱερὸν Νοσοκομεῖον κληρονομικῆς περιουσίας περιουσιακὰ στοιχεῖα ἀξίας 15.000.000 δραχμῶν κατὰ τὴν ἐν τῇ ἀπογραφῇ τῆς κληρονομίας ἀποτίμησιν αὐτῶν, καθοριζόμενα ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Νοσοκομείου δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν θέλουσιν ἀποτελέσει ἀναπαλλοτρίωτον κεφάλαιον αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως διακεκριμένης τῆς λοιπῆς περιουσίας τοῦ Βοστανείου Ἱεροῦ Νοσοκομείου, οὗτινος κεφαλαίου τὰ ἔσοδα θὰ διατίθενται πρὸς παροχὴν ὑποτροφιῶν εἰς ἀπόρους νέους ἀριστούχους ἀποφοίτους τοῦ Γυμνασίου δι' ἀνωτέρας σπουδὰς αὐτῶν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς διαθήκης τοῦ διαθέτου Γεωργίου Ἀθ. Βοστάνη.

2. Ἐὰν τὰ ἔσοδα τοῦ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ κεφαλαίου δὲν ἐπαρκοῦσι πρὸς παροχὴν τῆς ὑποτροφίας εἰς τοὺς διωρισμένους ὑποτρόφους τὸ Βοστάνειον Ἱερὸν Νοσοκομεῖον ὑποχρεοῦται νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν συμπλήρωσιν τούτων ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῆς περιερχομένης εἰς αὐτὸ λοιπῆς κληρονομικῆς περιουσίας.

Ἐπίσης τὸ Βοστάνειον Ἱερὸν Νοσοκομεῖον ὑποχρεοῦται νὰ προβαίνῃ εἰς τὸν διορισμὸν καὶ νέων ὑποτρόφων ἐχόντων τὰ ὑπὸ τῆς διαθήκης καὶ τῶν σχετικῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων προβλεπόμενα προσόντα ἐκ τῶν ἐσόδων τῆς λοιπῆς κληρονομικῆς περιουσίας τῆς διατιθεμένης πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ ὑπὲρ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως ὅτι διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποτρόφων δὲν παρακωλύεται ἡ συντήρησις τοῦ Νοσοκομείου.

Ἄρθρον 5.

Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑποτροφίαι ἀπονέμονται κατὰ τοὺς ὅρους τῆς διαθήκης τοῦ Γεωργίου Ἀθ. Βοστάνη καὶ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2039)1939 καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθέντων ἢ ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων. Ἐπιτρέπεται ἐν τούτοις ὅπως δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ, συνταχθησομένου καὶ ἐγκρινομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 98 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2039)1939 ὁρίζωνται κατ' ἄλλον τρόπον τὰ τῆς ἐκλογῆς καὶ διορισμοῦ τῶν ὑποτρόφων καὶ ἀπονομῆς ἐν γένει τῶν ὑποτροφιῶν, τηρουμένων ὅμως ἐν πάσῃ περιπτώσει τῶν διατάξεων τῆς διαθήκης.

Ἄρθρον 6.

1. Τὸ Βοστάνειον Ἱερὸν Νοσοκομεῖον ὑπόκειται εἰς τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2039)1939 ἐποπτείαν καὶ ἔλεγχον, ἀσκούμενον πρεκειμένου μὲν περὶ τῆς διαχειρίσεως του ὡς Νοσηλευτηρίου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Προνοίας, πρεκειμένου δὲ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σκοποῦ τῆς ἀπονομῆς τῶν ὑποτροφιῶν καὶ διαχειρίσεως τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ διατιθεμένης περιουσίας ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Οἰονομικῶν καὶ Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας.

2. Τὸ Βοστάνειον Ἱερὸν Νοσοκομεῖον ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2039) 1939 προϋπολογισμοὺς τῆς διαχειρίσεώς του ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1942—43 καὶ ἑξῆς καὶ ἀπολογισμοὺς ἀπὸ τῆς χρήσεως 1941—42 καὶ ἑξῆς.

3. Τὸ Βοστάνειον Ἱερὸν Νοσοκομεῖον ὑποχρεοῦται ἐπίσης ὅπως ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος προσαρμόσῃ τὰς διατάξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ αὐτοῦ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2039)1939 καὶ τοῦ παρόντος Ν. Δ.

Ὁ συνταχθησόμενος κανονισμὸς κυρωθήσεται διὰ Διατάγματος κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 98 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2039) 1939 ὁριζόμενα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Αὐγούστου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Λ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Π. ΔΕΜΕΣΤΙΧΑΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, ΠΛ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΕΛΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Χ. ΚΑΤΣΙΜΗΤΡΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Αὐγούστου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 397.

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 352 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ συστάσεως Στρατιωτικῶν Συμβουλίων καὶ καθορισμοῦ ἁρμοδιότητος τούτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 ἀπὸ 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

1. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 352 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ συστάσεως Στρατιωτικῶν Συμβουλίων καὶ καθορισμοῦ ἁρμοδιότητος τούτων» Στρατιωτικὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον καθίσταται ἁρμόδιον, ἀντὶ τοῦ Συμβουλίου Ἀντιστρατήγων ἐν ἀποστρατείᾳ πρὸς καταρτισμὸν τῶν καθοριζομένων ὑπὸ τῆς παραγρ. 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, φακέλλων καὶ

πινάκων τῶν ἀφορώντων τοὺς Ὑποστρατήγους καὶ Ὑποναυάρχους.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Αὐγούστου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Π. ΔΕΜΕΣΤΙΧΑΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, ΠΛ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΗΛΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, ΙΑΣ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Αὐγούστου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 398.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Εἰδικοῦ Ταμείου Μονίμων Ὁδοστρωμάτων Ἀθηνῶν κειμένων διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου 1937 Β. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ Εἰδικοῦ Ταμείου Μονίμων Ὁδοστρωμάτων Ἀθηνῶν, κειμένων διατάξεων» προστίθεται ἐν συνεχείᾳ ἡ κάτωθι παράγραφος, ἀριθμουμένη 4.

«Εἰς τὸ ὡς ἄνω Εἰδικὸν Ταμεῖον περιέρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἡ διεύθυνσις, συντήρησις, ἐπέκτασις καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ κήπου τοῦ Πεδίου Ἄρεως τῶν Ἀθηνῶν, ἧς οἱ πόροι ἀποτελοῦσιν ἔσοδον τοῦ Ταμείου τούτου.

Ὁ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ ὡς ἄνω κήπου μέχρι τοῦδε ἐπιμελούμενος τῆς φυτεύσεως καὶ συντηρήσεως αὐτοῦ εἰδικὸς δενδροκόμος, θεωρεῖται ἐφεξῆς ἀνήκων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου, ἰσχυόντων ὡς πρὸς αὐτὸ ἐφεξῆς κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 18)28 Μαΐου 1927 Διατάγματος «περὶ δημοσίων κήπων καὶ δενδροστοιχιῶν Ἀθηνῶν καὶ Περιχώρων».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Αὐγούστου 1941

Τὸ Ὑπρυργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Π. ΔΕΜΕΣΤΙΧΑΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, ΠΛ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Χ. ΚΑΤΣΙΜΗΤΡΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, ΙΑΣ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Αὐγούστου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου